

zené věci důkaz pravdy podle § 7, odst. 2 zák. č. 10 108/33 Sb. z. a n. pokládal za nepřipustný.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 24. III. 1936, č. j. Zm I 259/26.)

O »obhájení« důležitého zájmu soukromého podle § 6, odst. 3 zákona o ochraně cti č. 108 1933 Sb. z. a n., jde tehdy, byl-li hájen obsahem závadného článku; nespadá sem však případ zrušeného § 5, zák. č. 124/1924 Sb. z. a n., měl-li by obžalovaný nepříjemnosti ve svém postavení, kdyby článek nebyl uveřejnil.

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný zproštěn dle § 259, č. 2 tr. ř. obžaloby z důvodu omluvitelného omylu dle § 6, odst. 2, lit. b) z. o ochr. cti, ježto uveřejnění závadného článku stalo se k obhájení důležitého zájmu soukromého, šlo o rivalitu dvou sportovních klubů. — Nejvyšší soud vyhověl zmateční stížnosti soukromého žalobce, uplatňující důvod zmatečnosti podle č. 9b, § 281 tr. ř., a uznal obžalovaného vinným přečinem pomluvy, podle § 2, cit. zák.

Z důvodů nejvyššího soudu:

Zmateční stížnosti nelze upřítí oprávnění, pokud s hlediska zmatku podle č. 9b, § 281 tr. ř. namítá, že nalézací soud nesprávně použil zákona, když obžalovaného zprostil obžaloby na podkladě zjištění a úvahy, že musel uveřejniti závadný článek k uhájení oprávněného důležitého zájmu soukromého, poněvadž by byl jinak měl ve svém postavení nepříjemnosti. Podle § 6, odst. 3, zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., je čin spáchaný obsahem tiskopisu jen tehdy beztrestný z důvodu omluvitelného omylu, je-li uvádění nebo sdělování skutečností, o jaké jde, ve veřejném zájmu, nebo bylo-li ho potřeba k obhájení oprávněného důležitého zájmu soukromého.

Vyžaduje se, aby oprávněný důležitý zájem soukromý — třeba i jen pachatele samého — byl hájen obsahem závadného článku. To vysvítá z doslovu zákona i z motivů k § 6, zák., čís. 108/1933 Sb. z. a n. Obžalovaný v celém řízení ani netvrdil, že obsah článku měl sloužiti k hájení oprávněného důležitého zájmu soukromého, Pod ustanovení právě zmíněné nespadá případ tvrzený obhajobou a rozsudkem jako důvod trestnost vylučující uznání, že kdyby obžalovaný nebyl býval článek uveřejnil, byl by býval měl ve svém postavení nepříjemnosti. Zájem, který takto měl rozsudek na mysli, byl chráněn zrušeným již předpisem § 5 zákona, čís. 124/1924 Sb. z. a n., jenž se týkal toliko odpovědného redaktora.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 31. března 1936, č. j. Zm I 686/35.)

Dr. Poláček.